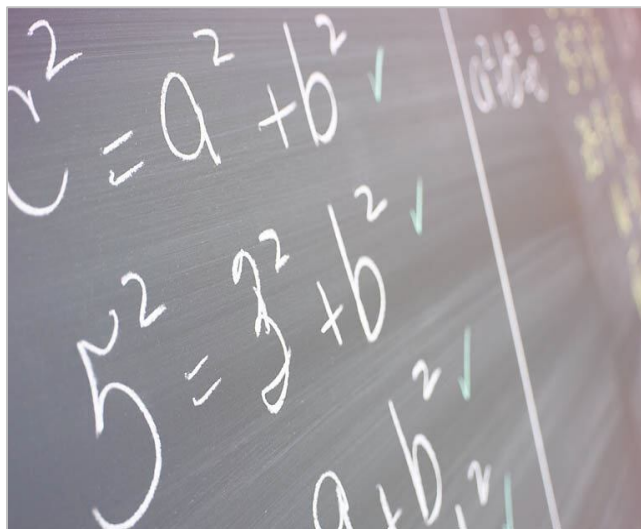

rekenconferentie

20/11/2008 | Marcel Schmeier M SEN | www.onderwijsgek.nl

Het algemene rekenpeil van leerlingen aan het eind van de basisschool zou een stuk hoger kunnen zijn. Leerkrachten spelen hierin een cruciale rol.

Dit vraagt om hoogopgeleide mensen die boven de leerstof kunnen staan, de methode durven los te laten en goed op de hoogte zijn van effectieve didactieken.

Het was fijn om vandaag op een vrije zaterdag samen met 250 enthousiaste en betrokken mensen uit het onderwijs bij elkaar te zijn op de rekenconferentie van Beter Onderwijs Nederland en kennis te nemen van onderzoeken die er bestaan naar effectief rekenonderwijs.

Een goede leerkracht weet dat rekenen en de werkelijkheid op elkaar inwerken en niet te scheiden zijn van elkaar. Een goede leerkracht weet ook dat dit niet betekent dat je al het rekenen voortdurend in een context moet aanbieden. Rekenen en wiskunde is ook een apart domein waarbinnen eigen regels gelden.

Om dit goed te begrijpen moeten deze regels goed geoefend worden. Met andere woorden: er moet aandacht zijn voor het inoefenen van rekenvaardigheden. Dit hoeft niet altijd in een context of met begrip te gebeuren. Na het rekenen op de basisschool volgt tenslotte wiskunde en algebra op het voortgezet onderwijs: abstract rekenen volgens vaste afspraken en regels.

De basisvaardigheden moeten goed worden ingeoeffend en pas daarna in een context worden aangeboden. De verhouding tussen inoefenen en context moet goed zijn afgestemd. In realistische rekenmethodes is dit doorgeschoten naar de context, waardoor er onvoldoende ingeoeffend wordt. Dit heeft als gevolg dat leerlingen de tafels onvoldoende beheersen en slecht kunnen cijferen. Hierdoor lopen ze op het voortgezet onderwijs vast.

In de Cito-Eindtoets van 2008 staat geen enkele opgave waarbij leerlingen twee ongelijknamige breuken bij elkaar moeten optellen. Een essentiële vaardigheid die leerlingen moeten beheersen, willen zij wiskunde en algebra begrijpen op het voortgezet onderwijs. We leggen de lat te laag en zijn trots als de kinderen een hoge CITO-score halen. Maar wat zegt de score als de lat te laag ligt? Het kan zoveel beter denk ik.

Rekenen moet vooral leuk zijn. Goed onderwijs is echter niet altijd leuk, maar wel altijd leerzaam. Wat wordt trouwens precies verstaan onder leuk? Ik denk dat een kind het gelukkigst is als hij succeservaringen heeft en merkt dat hij steeds beter wordt. Dat hij bij iedere stap in zijn ontwikkeling merkt dat hij deze heeft kunnen maken dankzij hetgeen hij in de fase ervoor heeft geleerd. Een goede voetballer oefent veel, een goede rekenaar ook.

Kinderen in mijn klas vinden de rekenles leuk als ze veel geleerd hebben, als ze een bepaald somtype beheersen. Dat is wat ik iedere dag hoor als we samen de les evalueren.

Bedankt allemaal voor deze prachtige, inspirerende en leerzame conferentie!